

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam ex Gen. II,17

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 27.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130464)

onim de causa Gen. 2. 4. plene adhuc scribi volunt, & in ceteris defec-
tively post lapsus commemorationem, praterquam in Genealogia Mes-
sia Ruth. 2. 4. ubi rursus plene scribitur, quia tempore Messia mors abo-
lenda fit, Esa. 25. 8.

§. 27. Prolize R. Bechai in Legem fol. 12. 2. ad hæc verba
Gen. 2. 17. Morte morieris, in hunc sensum hac de re scribit: אין
הכונה שימות ביום אכלו אלא שיהיה בן מות
כי דעת רז"ל לולי שחטא לא ימות לעולם אבל
יהיה קיים נצחי כמלאכי השרת ועל דעת חכמים
מחקר אלו לא חטא האדם היה מת מיתה טבאית
לפי שכל מורכב סופו שיפורר וימות מיתה טבעית
כי ענין מוכרח הוא בדרך הטבע לשוב כל מורכב
לשרשו ולעקרו ולפי זה נזנת הכתוב מות המות וזו
מיתה מקרית שרוב בני אדם מתים בה ודעתם
לומר שאפילו לא חטא אדם היה מת מיתה טבעית
ובאשר חטא השלוט עליו חטאו מיתה מקרית שימות
קודם ומנו כדון מחוייב מיתה בידו שמיים וענין
כפל המית לפי שהמיתות המקרויות הם שתיים
כענין שכתוב כי אם ה' יגפנו או יוסו יבא ומת
או במלחמה ירד ונספתו ומר"ה שאמר יוסו יבא זו
מיתה טבעית וכיון ששלשה עליו בחטאו מיתה מקרית
הוצרך למנוע ממנו עץ החיים הנצחיים הטב עיוס
על כן נקרא עץ החיים עץ שמגיעו אל החיי
הטבעיות עד בא זמן פרוד הרכבתו ומצילו מן המית
המקרית ולשון וחי לעולם אינו אל אל חכליות
אלא זמן קצוב כלשון ועברו לעולם וישב שם
עד עולם ולפי דעת זאת אלו מונע החלה מעץ
החיים והטא בו לאכול ממנו הוא הדין שיהיה
מונע ממנו גכ עץ הדע' כדי שלא השלוט עליו מיתה
מקרית שכבר נואל ממנה באכלו מעץ החיים ויש
להם ראיות על מה שיסמכי לפי דעתם והייתי
כותב שנים או שלשה מהם לולי שטעתם כנגד
העקר והוא דעת רז"ל ואנו אין ראוי לנו להאמין
ולקבוע

E

ולקטוע מסמרות אלא מדברי דור המקובלים פמי
הנביאים שאלמלא שחטא היה חי לעולם וכן
אמר הכתוב אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון
כלכם ואת אמר אלהים וכבני עליון אלה
אלהים ממש ובני עליון ממש ורבו הכתובים

על דור :
i. e. Intentio borum verborum non est, quod eo ipso die, quo comederis, fit moriturus, sed quod Filius (reus, obnoxius) mortis fit futurus. Nam ex sententia Rabbiorum; nisi peccasset Adam, non fuisset mortuus in aeternum, sed perpetuo mansisset vivus, sicut Angeli ministeriales. Secundum sententiam autem Physicorum, Adamus est non peccasset, tamen moriturus fuisset morte naturali; quia omne compositum tandem iterum est dissolvendum, & morte naturali destruendum. Necessarium enim est naturaliter, ut omne compositum in radicem suam, & fundamentum suum revertatur. Juxta illorum ergo mentem verba illa, Morte morieris, intelligenda sunt de morte accidentali, quae major hominum pars moriuntur; unde sententia illorum est: Etiam si homo non peccasset, illum tamen morte naturali moriturum fuisse: posteaquam vero peccavit, peccatum causatum ipsi fuisse mortem accidentariam, quae scilicet moritur ante tempus suum, ut is, qui reus fit mortis per manum Caeli, id est, Dei. Quod autem vox Moriendi ingeminatur, ideo factum volunt, quod duplex sit mors accidentaria, juxta id quod scriptum est, 1. Sam. 26, 10. Sed Dominus plaga afficiet eum: aut dies ejus adveniet ut moriatur, aut in bellum descendet ut consumatur. Quod enim dicitur: Aut dies ejus adveniet ut moriatur; intelligunt de morte naturali. Posteaquam vero per peccatum mors accidentaria in ipsum regnavit, subtrahenda ei fuit arbor vitae aeternae naturalis, unde Arbor vitae vocatur Arbor scilicet, quae pervenire facit ad vitam naturalem, donec adveniat tempus separationis compositionis ejus, & quae eripit eum a morte accidentaria. Verba illa: Et vivat in seculum; non designant tempus infinitum, sed finitum & determinatum, juxta illud Exod. 21, 6. Et serviet ei in seculum: Item 1. Sam. 1, 21. Maneat ibi usque in seculum, &c. Hujus sententiae varias proferunt rationes, quarum unam & alteram hic adduxissem, nisi sententia ipsorum repugnaret fundamentis fidei nostrae, sententia scilicet Rabbiorum nostrorum b. m. Nobis enim nihil credendum, nec ullibi clavis figendus, nisi ex verbis Rabbiorum nostrorum, per
Tradi-

Traditionem inde a Prophetis usque receptis: quod nisi peccasset Adam, vixisset in seculum. Et sic dicit Scriptura Psal. 82. 6. Ergo dixi, Dii estis vos, & filii excelsi omnes vos; Non dicit: sicut dli, & sicut filii excelsi; sed Dii revers, & Filii excelsi revera. Et plura sunt in hanc rem Scriptura dicta. &c. Prolixior adhuc est R. Moses Gerundenfis, cujus tamen verba, ob pagellarum angustiam, adducere non licet.

§. 28. Certum itaque est, *primum hominem totum, quia Animam corpusque simul, a Deo immortalem esse creatum, ita ut, si non sua sponte peccasset, ab omni non solum Morte, sed & morbo sine ulla causa, per naturam plane immunis fuisset futurus.* Et nugatorium est, quod Photiniani distinguant inter mortem ipsam & moriendi necessitatem, dicentes: Moriendi quidem necessitatem esse effectum comminationis illius, non vero mortem ipsam, propterea, quod hæc Adamo fuerit naturalis. Quid enim obsecro est mors naturalis, quam moriendi necessitas? quæ natura mortalis est, is necessario moritur per naturam. Et si mortalitas est consequens naturæ hominis, integræ & recens conditæ, fieri nequit, quia mors ipsa consequens naturale dicenda sit. Quid enim mors naturalis facit aliud, quam quod in actum deducit id, ad quod antea natura est disposita & facta. Certe mortalitas eo ipso per comminationem divinam homini infligenda dicitur, quo indicatur, illum morte moriturum. Neque enim actus mortis factus est ad commissionem peccati, sed omnino divinitus præfinitus, post aliquot demum tempora subsecutus. Nec opus est, ut distinguamus inter mortem & mortalitatem. Fluit enim ex hac mors infallibiliter per naturam concreta immortalitate destitutam, ut omnino unde fluit mortalitas, inde etiam mors ipsa suas habeat radices.

§. 29. Quam vero Mortem primis nostris parentibus Deus comminatus fuerit, paucis adhuc proponam, unde nec Adversariorum circa hæc rem errores proferre animus est, sed uno verbo mortis nomine in comminatione Protoplasti facta merito accipi dico, quicquid in sacris literis sub mortis nomine comprehenditur. Mortem enim corporalem vel temporalem, quæ dissolutio est animæ a corpore divinitus destinato tempore obeundam hic intelligi patet, quia usitatissimum

E a est